

Gazi Küçükgiller

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.4.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ali Kimdir

Anlatamam, Ali'nin bilmem bilimselliğini,
Atalarımdan böyle öğrendim faziletini,
Bu inancımdır, tartışamam kerametini,
On iki İmamların atasıdır Ali.

Ali'dir, iki cihan Serverinin Müsahibi,
Kabul etmeyenler atsın bu kör inadı,
Her köşe, bucağa dikemeyiz münadı,
Muhammed ilmin şehri ise, kapısıdır Ali.

İmam Ali'yi anlatamam, anlamayana,
'Medet ya Ali' yi şüphe ile karşılayana,
Yer-gök, İn-Cin yaratıldandan bu yana,
İnancımızın merkezine oturmuştur Ali.

Muhammed Nebi, Miraç yolunda durdu,
Ali Şir-i Yezdan olup, uğuruna oturdu,
Muhammed Bac olarak hatemini sundu,
Mina'da Kırk'lar Cem'ini yürütendir Ali.

Dinle sözümü, ey kabul etmeyen Ali'yi,
Sana nasıl kabul ettireyim, onca Veli'yi,
Sahiplendin, koca Yunus'u, Bektaşî Veli'yi,
Bil ki, yaratılışında gerekçesidir Ali.

Yazı mukaderat yazıldı mı, silinmez,
Arı'nın ve dahi Ali'nin sırrına erilmez,
Ali'nin vasıfları, saymakla bitirilmez,
'La Seyfe ille Zülfükar' ın sahibidir Ali.

Gazi'yim bağışlanacağıma imanım var,
On iki İmam'lardan yardım gelir güvenim var,
Muhammed ve Ehli Beyt'ine salavatım var,
'Yetiş ya Ali' dendiğinde, yetişendir Ali.

(İzmir 31 Ağustos 1999)

Gazi Küçükgiller

Alman'ya ilk gidişim

Gezem dedim, gezemedim dünyayı,
Göremedim ne hanyayı, ne de Konya'yı,
Ama harika buldum, vefasız Almanya'yı,
Sevdiklerimiz kaldı Almanya'da.

Bulutlarla yan yana idik yol boyunca,
Üzerimize kapandı kapı, uçak dolunca,
Kahvaltı verildi, bir saat olunca,
Sağır ve dilsiz gezdik Almanya'da.

Yumurtaları Renk renk boyuyorlar,
Selman'ı akşamdan yatağa koyuyorlar,
Süheyla'ya saatle mama veriyorlar,
Bu da beslenme kültürüdür, Almanya'da.

Yemeklerini haşlayıp haşlayıp yiyorlar
Bunun adına da, işte yemek diyorlar,
Sanki böyle yaparak kar ediyorlar,
Damak zevki hiç yokmuş Almanya'da.

Gazi Küçükgiller

Anadolu Kadını

Çalışkan ve cefakar olur, Anadolu kadını,
Diliyle asla söylemez, kocasının adını,
Dondurmanın, Çikolatanın bilmez tadını,
Güzelleşmek için de zorlamaz kendini.

İnek sütüne alışmıştır, keçi beslemez,
Başına bir hal gelse, kimseye seslemez,
Ekmek bulursa, katık da isterim demez,
Çarık kafidir, İskarpın, çizme istemez.

Dünü-günü birdir, herdem çeker hasret,
Sadece yazı mukadderat der, bir de kısmet,
O cefakarlara asla yakıştırılmaz, basiret,
Acılara, kederlere de isim bulmuş; taksirat.

Eş seçme hakkı yoktur, Bağlıdır töreye,
Sacda patile bilir, akli ermez böreğe,
Kocasından evvel sarılır, kazmaya-küreğe,
Saçı uzun, akli kısa, eli kolu bağlıdır.

Damdaki maldan farklı değil onun hali,
Dört duvar arasında geçen halinden belli,
Bütün hemcinslerinin de hali bu, besbelli,
Ama kocaları endam gösterir, kelli- felli.

Bu ne alicenaplık, bu ne büyük asalet,
Teredüt etmeden, kocasına verir vekalet,
O daima bekler ki, Haktan gele adalet,
Yine de onlara reva görülür, ser - sefalet

Hayalleri çoktur onların, dünyaları geniş,
Birisini 'Yuvayı yapan dişi kuştur' demiş,
Demiş mi? Dememiş mi? Belki de demiş,
Demişte ne olmuş, sadece herzeyi yemiş,

Gelişimiz toprak, Akibetimiz yine topraktır,
Aslında kadın ağaca gıda sağlayan yapraktır,
Ama kustuğu kan, yadığı sadece dayaktır,
Bunu reva görenler hakk katında nahaktır.

Her zaman sevecendirler, bilmezler naz-niyaz
Adları Ayşe'dir, Fatma'dır, belkide safnaz,
Daima vericidirler, yoktur doğalarında kapris,
Yine de onlara tanınmaz bir hak, bir imtiyaz.

Herkesten önce fehm ederler, gelecek felaketi,
Canını dişine takar, savmak için sefaleti
Onlara kader diye yutturmuşlar kara cehaleti,
Bu onların kaderi değildir, sağlayalım suhuleti.

Onları da Allah yarattı, verdi canlarını,
Bit'e, Pire'ye emdirdi olanca kanlarını,

Yobazlar, zombiler takdir etmez kadını,
Atatürk, medeni kanuna ekledi adlarını.

Kocasına yardım için, yataktan fırlar şafakta,
Eğer tenceresi yoksa, pişirir yemeği kapakta,
Kocasından üç adım geridedir yeri s okakta,
Elde yok, Avuçta yok, biçaredir o mutfakta.

Bilir ki aç çocuğu, kocası aş ister yoktan,
Allah çok büyüktür ama, aş-ekmek inmez gökten,
Çünkü; Un-Bulgur-Yarma tükenmiştir çoktan,
Yine de ayarlar yemeği, yedirir çerden-çöpten.

Kadın bir cinsi latiftir, bhemde bir anadır,
Ya Rab, şikayetim, niyazım elbette sanadır,
O alışıktır çileye, ancak zararı yine onadır.
Rabbim duy onları, Oyum, kanaatim o yanadır.

Sonunda el açar; Allahım usandım bu fakirlikten,
Sana karşı asiyim, kurtar beni bu yoksulluktan,
O bilirki, böyle de yapsa, tane dökülmez oluktan,
O vefakar, usanmıştır kocadan, çağa-çoluktan.

Bir sabah kocası koşar sabana çelimsiz öküzü,
Acınacak durumdadır, hemde yaş dolu iki gözü,
Kadın acıyarak gözler, bu gamlı-yaslı yüzü,
Demek ki Hakk'ın katında kabul olmuştur sözü.

Adam ho, der düşer yola, gitmek için tarlaya,
Tarlası gendir, saban takılır bir kermeye,
Uğraşır epey zaman, öküzlerle, terleye terleye,
Sonunda çıkardığı Sim-ü zer, olur ona sermaye.

Adam bihoştur, der ' karı şu nasibe at bir nazar,
Allahın keremine bin şükür, hemde sed hezar,
Sen sıtk ile yakarmıştın, hakk oldu muntazır,
Çok şükür yardımımıza yetşti, Bozatlı Hızır.

Bu nasip olunan servet, gizlenir bir süre,
Yaşamları beter bozular, huzuru Hakk getire,
Zira göze çarpardı, yiyemediler aşikare,
Bir şehir kenarına taşınmaktı tek çare.

Tek varlıkları olan öküzleri ucuz ucuz sattılar,
Aldıkları parayı, keçilerin parasına kattılar.
Yinede denkleşmedi, keçilerin parasına kattılar,
Zar zor kendilerini, bilmedikleri şehire attılar.

Şehir cezbediciydi, o yana bu yana seyirttiler,
Hevesle çocuklarını okula yazdırıp eğttiler,
Bu arada, bağlı oldukları törelerden de saptılar,
Sim-ü Zer'leri de bozdurup, kurnazlara kaptırdılar.

Şehir hayati tatlı geldi, ancak taşralı idiler,
Alacalı buzağı gibi, hemen fark edilir bu gibiler,
Herkes bunlardan çöplendi, arkadan enayi dediler,
Mangaldakiler daha pişmeden, komşularla yadiler.

Yeni hayatları güzeldi, çok gitti hoşlarına,
Gece yaşamında, çok şeyler geldi başlarına,
Çok kere yapıştılar asfalta, yol taşlarına,
Fırsat kollayanlar da bakmadı göz yaşlarına,

Paralı adam ağa oldu, ama anlamadan ağalığı,
Ukelalığı çekilmezdi, belli oluyordu kabalığı,
Kendisinden nefret etti,yanındaki yaşlı babalığı,
Dayanamadı, günden güne bozukdu sıhhati sağlığı,

Köylü kadın ise, iyi öğrenmişti piştiyi, konkeni,
Derdini artık kimseler yenemez artık oyunda beni,
Bir gün beyine,ne babanı isterim, ne de seni,
Arkadaşlarımın yanında mahçup ediyorsunuz beni.

Kış kapıya dayanınca, kadın dedi istemem soba,
Evde ekmek yapamam, Un almayasın torba, torba,
Çok banal geldi bana ayran, Bulgur hele çorba.
Tırnaklarım kırılır, cildim bozulur, beni yorma,

Miras yediler gibi yediler, paraları çoktu,
Ancak gelecek felaketten hiç haberleri yoktu,
İyi insanlar çoktur, biri adamın yanına çöktü,
Evlat 'Hazıra dağ dayanmaz' fikrini aklına soktu.

Vardı Hanımının yanına,hanım dedi; dinle sözümü,
Bir ihtiyar nasihat etti bana, uyandırdı saf özümü,
Bundan sonra para harcarken açık tutarım gözümü,
Lakin demirin tavı kaçmıştı, bulamadılar çözümü.

Kadın rüyasında görseydi, inanmazdı bu habere,
Kendi cüzdanını nafile karıştırıyordu habire,
Dedi uyuyorum ve bu rüya elbette muhtaçtır tabire,
Allah bize sağlık, afiyet ve sabırlar vere.

Paralarının ucu kaçmıştı,boşuna aradılar ipini,
Kısa zamanda suyunu çekti, gördüler küpün dibini,
Adama inme indi, açamadı ağzını, oynatamadı dilini,
Demek ki nasip bu kadarmış, deyip, çekti elini.

Kadın köydeki yaşamı için, Hakk'a döndü yüzünü,
Tanrı'nın tükenmez rahmetine dikti iki gözünü,
Ancak hayatta bir kere Hızır çıkarmış insan önüne,
İnsan, Allah Muhammed Ali'yi bir bilip, dönmeli özüne,

Erkeği tam, kadını yarım sayanlara ders olsun,

Fatma anamız da kadındı, saymayana yuh olsun,
Tüm analara, hatunlara saygılar, sevgilrer olsun.
Tüm ümmeti Muhammedin geçmişlerine rahmet olsun.

Elde yok, avuçta yok,

Gazi Küçükgiller

Aşık Masuni Şerif

Duayen aşık göçtü, yücelerden engine,
Bir Masuni Şerif demiş idi kendisine,
Boyanmıştı, çok gül ve çiçeklerin rengine,
Elbistan'dan yetişen Aşık Masuni.

Bir nesil, ellediği hölök ile belendi,
Onunla yola çıkanların hepsi elendi,
Hakkında çok yazıldı, çok söylendi,
Aleviliğin fedaisi, Aşık Masuni.

Sazını silah, sözünü mermi yapmıştı,
Erbabı olanlar, ondan hisse kapmıştı,
Bizi uyarırdı, haşa fena mı yapmıştı?
Kızıltacı tercih eden, Aşık Masuni.

Kendisi söyledi, hem de çaldı sazını,
Hakk yoluna tüketti, baharını - yazını,
Lakin yobazlar göremedi O'nun fazlını,
Yetim hakkı yemeyen Aşık Masuni.

Ünü yayıldı şarka, garba, her yana,
Gezdi, ne Paris koydu, ne de Viyana,
Eşi gelmedi Pir Sultan'dan bu yana,
Diyar, diyar gezen Aşık Masuni.

Yiğit muhtaç olmuştu, kuru soğana,
Bunu gören Masuni, nasıl dayana,
Güzel şeyler söyledi, O'nu duyana,
Gizli, gizli yaş döken Aşık Masuni.

Aslı Dersim'li imiş, kendi söyledi,
Neye parmak bassa, gerçek öyleydi
Keşke Felek ile kozunu geç böleydi,
Çok vakitsiz giden, Aşık Masuni.

Görünüşü munis, sadası yavaştı,
Ömrü boyunca, iktidarlarla savaştı,
Sonun da eceliyle Hakk'a kavuştu,
Hacı Bektaş'ta yatan Aşık Masuni.

Gazi Küçükgiller

Bir Yolculuk Anısı

Tembel değildim, iyi kötü vardı temelim,
Mevki-makam bilmezdim, okumaktı emelim.
Kimsye danışmadım, Anam tek desteğimdi,
Herkesi ikna ederdim, bu Benim mesleđimdi.

Toplandı aile meclisi,dediler bu ne inat,
Tartışalım, bizde de hasıl olsun kanaat,
Dedim, sizden istediđim az biraz para,
İnanın açmaz aile bütçesinde bir yara.

Gerçekten de fakirlik vardı, kimsede yoktu nakit,
Arpa, Buđday ile karşılanırdı, gerektiği vakit,
Fazlaya gerek yoktu, yeterdi on lira en az,
Üç-beş topladım, kimse de etmedi fazla naz.

Gideceđim yol uzundu, yürüdüm dere tepe,
gün sonunda yorgun düřtüm, sere serpe,
Uyumuşum, uyandığımda gün kavuşuyordu,
Baktım ilgilenen yok, herkes savuşuyordu.

Bir çeşme başına geldim, kadınlarla dolu,
Serde çocukluk vardı, soramazdım yolu,
Biri sordu; Nereye bu vakit? Bu karanlıkta,
Dedi gitme, gel, yatarsın bizim aralıkta,

Hem çocuk, hem de çaresizdim, durdum,
Elimdeki çıkını, oracıkta yere koydum,
Düřtü önüme bir Nine, götürdü evine,
Çocuklarının arasına kattı sevine sevine.

Nine yoksuldu, vardı sadece gökte yıldızı,
Beni merakla izledi hem oğlu, hemde kızı,
Kocasına gelince; hastaydı, çekerdi zahmet,
Dedim emmi, sana dilerim sağlık ve afiyet.

Ekmek verdi, Kavun da vardı, çok yedim,
Sahiden de sen çok iyi bir Ninesin, dedim,
Dedi he oğul,bilmem kimin var? Nerelisin?
Herhal yakın köylerden, iyi bir talebesin.

Nine dedim; Anam, Babam her şeyim var,
Sabah erken uyandır, salınmadan davar,
Dedi he oğul, Uyandırırım seni davar ile,
Merak etme, yanına katarım oğlumu bile.

Kılavuzum şirin, karayağız bir oğlandı,
Konuşa konuşa öğrendim, Babası çobandı,
İmrendi bana,gıpta etti, anladım yüzünden,
Çok sevdim, ayrılırken öptüm gözlerinden.

Bu macera başlangıçtı, sona erdi şehirde,
Tanıdık bir sima aradım, yoktu hiçbir yerde,

Dedim Yarabi, küçüğüm koyma beni darda,
Terk ettim evimi, geleceğimi arayacağım burada.

(İzmir 25 Temmuz 2000)

Gazi Küçükgiller

Değişik Bir Deneme

Pir'in 'İncinsen de incitme' sözü ile,
Bağlandı ellerimiz ince 'Mu' ile,
Kirlenen bedenimi, ellerimi bile,
Yıkayın her yanıma sıcak 'Su' ile.

Pir'imizi dinlerdik huşu ile,
Zümrüdü anka kuşu ile,
Ermektir muradımız menzile,
Erenlerin dediği 'Hu' ile.

Hasretimiz vardır şirin dile,
Bülbül misali gonca güle,
Boynumuz emsaldir Sümbüle,
Armut cem edilir mi? 'Tu' ile.

Dertleniriz dostun derdi ile,
Yaşımız vardır, çekeriz çile,
Sağdan vurdular, soldan bile,
Menşesi belli, nesli 'Gu' ile.

Dokunsalar ağlarım sinir ile,
Şikayet ederim, hak sitem ile,
İnanın bizi horlamanız nafile,
Ateşin yandığı belli olur 'Du' ile.

Sahip ol özüne, gözet yol ile,
Sıkı tut keseni, dolar pul ile,
Kaptırdın yakarı, kurtar kol ile,
Geri gelmez ömrün, gider 'Çu' ile.

Garipler ezilmiştir, ta ezelden,
Ezilmişlerde eyle, tez - elden,
Yardım gelsin, İmam Zeynelden,
Huzuruna varalım pak 'Ru' ile.

Gazi Küçükgiller 12 Kasım 2008 / İzmir

Gazi Küçükgiller

Dersimden, Nurhak ve Kısas'a

Hasret hasıl oldu, çok arzuladım sılayı,
Ben dağ dilemişim, Hakk verdi ovayı,
Yaz aylarında düşünmüştüm bu seferi,
Yolculuk için, tercih ettim Hazar'ı.

Yol boyunca tazelendi aklımda hatıralar,
Oğlum Murat İstanbul'da idi o sıralar,
Vardım Elazığ'a, bir dolu özlem ile,
Sabah oğlum gelişini bildirde tel ile.

Gezmek için hazırdı, Yeğenin otosu,
Şehirden pek haz alamadım, doğrusu,
Yeğenim Kemal rahatsızdı ziyaret ettik,
Bunun için ailecek Malatya'ya gittik,

Geziye başlamak için Elbistan'dı hedefimiz,
Zira orada bekliyordu bizi, gezi rehberimiz,
Aşık Dertli Divani'yi bizi bekliyor bulduk,
Candan karşılandığımızı çok memnun olduk.

Dertli Divani, genç ve çağdaş bir aşık,
Bunu taa baştan gördük, aleni ve açık,
Cumhuriyet Mahallesinde gezdik Cem Evini,
Bize anlattı, kendini ve yörenin örf-adetini,

Yörenin dedesidir Divani, Efendilerden izinli,
Babasının makamına seçilmiş, karar isabetli,
Gezi sonunda devamlı dinler oldum bandını,
Bende evimde mihman etmek isterim kendini,

Bizi bir haneye götürdü, canlarla dolu,
Biri saz çalıyordu, kazaya uğramıştı kolu,
Araştırdım çevremi ve sazlarla dolu odayı,
İşte bu hanesinde tanıdım, Marumi Babayı.

Marumi Baba,nüktedan ve tatlı bir yaşlıdır,
Gençliğini görmedim, şimdi beyaz saçlıdır,
İçmiyordu siğara, dilinin altına kordu tütünü,
Sevecendi, saygı duyuyordu canların bütünü,

Dediğine göre, Masuni Şerife yapmış hocalık,
Şimdi ise yakalamış kendisini akibet kocalık,
Masuni'den gücenikti, gördüğüm kadarıyla,
Ahirette buluşsun, On İki İmamlar katarıyla.

Hanesinde dinlendik,kısa kestik muhabeti,
Özlemiştim, kamil kişi ile sözü, sohbeti,
Belli edince özümü, dedi yakacağız delili,
Dinleyince hayran olursun, Aşık Kamili,

Bir vesait geldi, doluştuk bütün canlar,
Nurhak'a uğurladılar bizi, tüm yarenler,

Gün batarken, mihman olduk bir haneye,
Hazır beklermiş, buyur ettiler yemeğe,

İndiğimiz bu konak, Hüseyin Babanın hanesir,
Kendisi Nurhak'ın tensip edilmiş yol babasıdır,
Bizden evvel gelp oturmuştu, ama aşık Kamil,
Bizim niyazımız odur ki, sönmesin çerağ ve delil.

Hal hatır soruldu, açıldı muhabet,
Muhabetten hasıl oldu Muhammed,
Çevrede herkesin bir lakabı varmış,
Aşık Kamil'e uygun görülmüş Canavar,

Aşık Marumi laf attı, dedi Kamil bir ' canavar, '
Bir can vardır, candan ileri. Kamil; Sende ne var?
Kamil dedi 'Feyz aldım, şerefyap oldum üstadım'
Cana varmak hedefimizdir. Elbette cana varım.

Nurhak'ın dört tarafı beyaz taşlı ve dağlıktır,
Dört mahalleye ayrılmış, esası on iki aşirettir,
Sakinleri misafir perver ve birbirine bağlıdır.
Akar suları gayet bol, bahçeli ve bağlıktır,

Denk gelmiştik, kederli - yaslı günlerine,
Dört mahalle üzgündü, üç can'ın ölümlerine,
Geride kalanlara taziye üzerimize farz idi,
Her evde kaldık kıs süre, zire vakit az idi.

Bu ulvi görevden sonra, toplanıldı Cem Evinde,
Herkesi sardı bir ibadet aşkı, taa can evinde,
Zira Alevi canların, Cem'dir namazı ve niyazı,
Ulu Divanı temsilen orada kurulur Mizan-terazi.

Üç zakirimizin okuduğu nefesler gayet hoştu,
Semaha kalkan canlar; yürüdü, döndü, coştı,
Bu, ömrümde gördüğüm gerçek Ayin'i Cem'di,
Edep-Erkan ve görgü, gençlerde mükemmeldi.

Ayini Cem sona erince, ay ışığında yüründü,
Epeyce gidildikten sonra, bir hane göründü,
Ev sahibi yol kesti, dedi; Fakirhaneye buyurun,
Allah ne verdiyse, onunla karnınızı doyurun,

Serildi yere uzunca bir sergi, muşamba,
Dizildi üzerine, türlü yemek ve maşrapa,
Yediklerimiz, Peynir, kaymak ve bal'dı,
Kahvaltı yerine idi, zira sabah yakındı.

Ev sahipleri sayımızdan ürkmedi, yüksünmedi,
Biz bu kadar mihmanı, nasıl ağırlarız? demedi,
Toplam dokuz kişiydik, eksigimiz, fazlamız yoktu,
Gördüğüm kadarıyla, geçim standardı, şükür çoktu.

Sabahleyin yine yaptığımız görev bir ziyaretti,
İnsanlık aleminde bu bir nevi uhrevi ticaretti,
Dönüşte yine az değildik, doluştuk bir odaya,
Çeşitli meyve ve sebze meyhanında uyuldu modaya.

Gölbaşı'na gitmek üzere hareket ettik Narlı'ya,
Yollar virajlı, kazadan beladan Hakk saklaya,
Yolculuk sonunda, Narlı'da bu kez bindik trene,
Epey sonra Gölbaşı'nda Makinist bastı frene,

Gölbaşı, şirin ve düzlük bir kaza'dır,
İleride vilayet olursa, inanın sezadır,
Aşık Kamil beraberimizde idi, aldı evine,
Ola ki, kendi gibi âma olan eşi sevine.

Bize yemek geldi, evde yapılan Lahmacun ile
Vardı yanında, çok nefis ve leziz çorba bile,
Dedi, Kusura bakılmasın, ben bir âma'yım,
Hakk-Muhammed-Ali yoluna amadeyim

Ev sahibemiz, iyi bir ozan imiş dinledik,
Birlikte Hakk-Muhammed-Ali'yi, birledik,
Gayet güzeldi hatunun üslubu ve sadası,
Onu hor görenlerin üzerine olsun kadası,

Gölbaşı'ndaki baba, İtfaiyede görevli idi,
İnanın, gözler görmemiştir böyle bir yigidi
Haber salındı, haber alındı, Cem Evi açıldı,
Sanki Cenneti aladan, misk'i amber saçıldı.

Cem evi çok kısa sürede canlarla doldu,
Yürütülen Ayini Cem, yine kusursuz oldu,
Buraya kadar dayandım, ancak yoruldu,
Balım Sultan muhabetine katılmayıp, uyudum.

Sabahleyin saat onda yeniden hareket ettik,
Sonbahar'a yakışır bir havada Urfa'ya girdik,
Garajda Divani'nin Öğretmen abisi karşıladı,
Bakımsız Renosu ile giderken, övmeye başladı.

Öğretmenin evindeki karşılama sıcak oldu,
Yemek sırasında, soframız canlarla doldu
Allah ziyade etsin, yemek enflasyonu vardı,
sonra, bir aşık hatuna gitme heyecanı sardı,

Abisinin renosunu alan Divani ile çıktık yola,
Anne-Abla-Ben, Murat'la az kaldı araba dola,
Bizleri o Aşık Hatuna ulaştırdı, Divani Kılavuz,
Çok yaman bir aşıktı, Uç deyiş söyledi yalavuz,

Dönüş yolunda sürücümüz vermedi mola,

Yandan bir kamyona çarpıp, savrulduk yola,
Zavallı arabamızın önü epeyce perişan oldu,
Çevremiz hemen yardım sever canlarla doldu,

Kardeşliği ve insanlığı ben burada gördüm,
Gittiğim yerde bu tesanüdü sitayişle övdüm,
Abisi, kardeşine gülden nazik söz bile demedi,
Dertli Divani'de, önceden verdiği sözü yemedi.

Akşam ev sahibemizin yaptığı Lahmacun rızkımız,
Bu tutum ve davranışlarla tutuldu, nutkumuz-sıtkımız,
Gece bir can, Mercedesle bizi götürdü Kısas'a,
Bundan sonra biz döneceğiz hedef olan esasa,

Kısas; Urfa yöresinin tek Alevi Kasabasıdır,
Burada herkes Dertli Divani'nin akrabasıdır,
Gördüğüm toprak damlar, bizim köyü anımsatır,
Etrafta hiç gözüme ilişmedi, At-Eşek veya katır.

Kasabanın refah seviyesi şundan belli oluyordu,
Her evin kapısında mutlaka bir araç duruyordu,
İftihar ettim, Mutlandım, çok sevindim iş bu hale,
İnşallah bizimkiler de gelişir, merhale merhale.

Geç gitmiştik, Kısas'ta cemaat toplanamadı,
Bu yüzden, her yerde yapılan Cem yapılamadı,
Ancak gençlerin saza ve söze olan tutkunluğu,
Her can da gözledim, Aşıklığa olan yatkınlığı.

İmkanım olsa idi, hepsini ismen tek tek sayardım,
Bu kasabanın adını gittiğim her yere yayardım,
Kısas'lıların hayat standartları bayağı yüksekti,
Yedikleri her öğün, Kebab ve isot'tan ibaretti.

Ertesi gün, Belediye Başkanı tahsis etti aracını,
Gezdik Halil Rahman Gölünü, gördük mancınığını,
Urfa kalesine çıkamadım ben, Yorgundum durdum,
Murat ve Ahmet gelene dek merdivenlerde oturdum.

Kaleden yavaş bir yürüyüşle vardık garaja,
Bilet alıp, Diyarbakir'e doğru bindik araca,
Yorulmuştuk, Arabada uyku musalat oldu fakire,
Vasil olduk güneş batarken koca Diyarbakir'e.

Gecenin geç vaktinde, Elazığ garajında indik,
Bizi konağımıza götürmesi için bir taksiye bindik,
Evine vardığımızda, yengem ve çocuklar uyurdu,
Çaldığımız zil, geldiğimizi Mahalleye duyurdu,

Yorgunduk, sıcak bir banyo çok iyi geldi,
Banyodan sonra, oturma süremiz doldu,
Uykusuzduk, kalıp gibi uyuduk ikimiz,

Sabahleyin köye gitmekti artık fikrimiz.

Can Tunceliler otubüsüne bindik Murat ile,
Kovancılarda arabamıza bindi düzgün bile,
Düzgün, Görmek istediğimiz kişi idi sevindik,
Köprü de inince birlikte onun evine gittik.

Düzgün efendi, akşam bizi hüsrana uğrattı,
Tutarsızdı konuşmaları, üstelik kendini dağıttı,
Viski ile sarhoş oldu, ipe sapa gelmedi sözleri,
Öküz gözü gibi büyüdü, esasen şaşı olan gözleri.

Sabahleyin Köyümüzü gezdik oğlum ile ikimiz,
Düzgün Baba'ya da gitmekte birleşti fikrimiz,
Geceyi Naciye'lerde geçirdik hoş sohbet ile,
Ziyaretimizi yapmak üzere Köprüye indik taksiyle,

Bindiğimiz taksi şoförü idi genç Naim,
Allah işini asan eylesin hergün ve daim,
Bizi uçurdu Düzgün Baba dağına kuş misali,
Gidip gelişimize inanamadı köprüdeki ahali.

Yöresel İtikatımız gereği tamamladık bu vecibeyi,
Böyle ibadetler için edindik gereken tecrübeyi,
Balık yerken Göktepe'de geçti İstanbul Otobüsü,
İndirimli olduğundan, binmek istedik doğrusu,

Bindik Can Tunceliler'e vermedik mola,
Hızır yardımcımız olsun, yolumuz açık ola,
Ben indim Ankarada, Murat devam etti yola,
El salladım iyi dileklerle, uğurladım İstanbul'a.

Sadece Gazi'yim, ne Evliya, ne de Çelebi'yim,
Gezmek müyesser oldu, Müsebbibe duacıyım,
Bu kısa seyahatımız da tamamlandı karadan,
İnşallah bir daha nasip eyler yüce yaradan.

(İzmir 30 Ocak 2001)

Gazi Küçükgiller

Ehli Beyt Yolu

Nadimim, aldım günahım destime,
Yalvarırım, nesli temiz dostuma,
Düşmanlar karar verse de kastım,
Ayreilmam Ehli Beyt'in yolundan.

Muhammed nurdur, şulesidir Ali,
Terekesidir, Hacı Bektaş Veli,
Ehli Beyt'e ezelden demişiz beli,
Ayrılmam Ehli Beyt'in yolundan,

Biz Ehli Beyt'e bağlıyız candan,
Hakk münezehtir, haşa mekandan,
Haberin var ise vahdaniyetten,
Ayrılmam Ehli Beyt'in yolundan.

Edip-Erkan deyip, çıktım meydana,
Özümü pak edip, daldım ummana,
Sahip ol dostuna, salma yabana,
Ayrılmam Ehli Beyt'in yolundan.

Ele, Bele, Dile sahip olalım,
Ecrini görüp, şefaata bulalım,
El ele, el Hakk'a diyelim,
Ayrılmam Ehli Beyt'in yolundan,

Ehli Beyt bir gemidir, Binene,
Kurtuluştur, Salavat getirene,
Kalamullah böyle yazar, bilene,
Ayrılmam Ehli Beyt'in yolundan.

Ehli Beyt'siz noksan olur zikirler,
O zaman batıla yönelir fikirler,
Gazi'yim, Allahıma olsun şükürler,
Ayrılmam Ehli Beyt'in yolundan.

Gazi Küçükgiller 29 Aralık 1999

Gazi Küçükgiller

Güzel Sözlerle Nasihat

Anaya, Babaya hürmet etmek Kemalettir,
Tanrı'nın verdiği can, İnsana emanettir,
Bilen için, uluları dinlemek Selamettir,
Muhib'i Ali'nin sözleri, bilesin Marifettir.

Ümmi olsalar da, büyüklere saygı Sünnettir,
Onlardan beklenen ancak, Destur'i Himmettir,
Kelamullah böyle yazar ki, bu bir Hikmettir,
Erdemin yücesi kendini, kusurunu bilmektir.

Ey can; İmanın mülküne sakın sokma Şeytanı,
Herdem oku Kitabullahı ki, veresin hesabını,
Zinhar eksik etme dilinden, Hakk kelamını,
Ki azaltasın azabını, çoğaltasın sevabını.

Bilin ki, nasihattir Pi^'lerin cümle kelamı,
İhmal etmeyinPir'leri, edin izzet'i selamı,
Eriş bir Mürşid'e ki, anlayasın kendi zatını,
Ulaşıp, bulasın, Muhammed Mustafa'nın katını,

Sanmayın ki yalan söylenir, Hakk'ın önünde,
Sakın Şeytan barındırma, Melek gönlünde,
Daha hazan oluşmadan, kısacık ömründe,
Çaresiz, Şefaatsız kalırsın, Mahşer gününde.

Ervahı bozuk, yüküm atlas-ipek diye övünür,
Ecel kapıyı çalınca bir gün, her fani dövünür,
Akibet çatıp, yargılanınca o gün ulu divanda,
Böylesinin dışı nur'ani, içinde pislik görünür.

Herkim dost olayım derse Hakk Nebi'ye,
Tutmamalıdır bir zerre kadar kin, Ali'ye,
Sevgimiz olsun, sahibi Düldül O veliye,
Nur-i Vahit'i sezemeyen, ulaşamaz Hüda'ya.

Kibir ve gururdur, kulu Hakk'tan ayıran,
Gazi'yi, kurdu, kuşu tüm kainatı doyuran,
Mezarı silinmiş, toprak olmuş ölüyü uyaran,
Bozuk düzeni, emri Hakk ile Ali'dir onaran.

Gazi Küçükgiller

İyi Gördüm Yeğenlerimi

Yerleşiktir Akrabalarımın çoğu Menemen'de,
Epeydir görüşme arzusu belirmişti Ben'de,
Gittiğimde sordum kayınbiraderi Sefer'e,
Dedi, Yeğenlerin oturuyor İngiliztepe'de.

İngiliztepe, yeni bir yerleşim yeridir,
Menemen merkeze göre biraz geridir.
Yolları geniş, toprak olup, çok tozludur,
Kimi yer düz, çoğu yerlerde yokuşludur.

Gördüm ki gençlerimiz çok neşeli ve mutlu,
İş-güç sahibi, hepsi yarınlarından umutlu,
Onları bir araya toplayıp, konuşmaktı niyetim,
Kendiliğinden oluştu, yerine geldi emelim.

Onları derecelendirmeden anlatayım size,
Eksik-fazla söylersek, sitem etmeyin bize,
Zira hepsi benim canım, ciğerim, Kardeşim,
Hepsi büyüklerimin yadigari bana, sırdaşım.

Birini diğerine üstün tutarsam, namerdim,
Hakk Muhammed Ali'nin yolunadır, kametim,
Abu cedimize yakışmalıdır, ar-ı ismetimiz,
İnşallah eksilmez, erzakımız - kısmetimiz.

Büyük Düzgün, Öz amcamın küçük oğludur,
Bana göre abilerine nazaran doğrucudur,
Çocukluğundan beri, sakın ve durgundur,
Herhalde meclis muhabetine vurgundur.

Gördüğümde, nefes darlığından muzdaripti,
Merdiven çıktığından, görüntüsü azıcık garipti,
Kendisine Allahtan acil şifalar dilerim,
Küçüğümdür, ayrıca gözlerinden öperim.

Küçük Düzgün, Amcam İsmail'in ilk oğludur,
Duyduğuma göre kendisi ateşli bir doğuludur,
Özünü çok sevdim şahsen, Allah şahittir,
Kimse yanlış anlamasın, bu his bana aittir.

Az konuştu, öz konuştu, güldürdü esprileri,
Çok yerinde idi gözlemleri ve tespitleri,
Rahmetli babasının da güldürürdü sözleri,
Büyük, Küçük demeden güldürürdü bizleri.

Büyük Ali, asıl adı Mehmet Ali'dir
Büyük dedesi, dedemiz seydali'dir
Lafazan, çenebaz ve çok konuşkandır,
Muhabet ve tanıdıklarına yapışkandır.

Çok samimi davrandı, gençlik de var serde,
Bana hep refakat etti, gittiğim her yerde,

Kendi evine davet etti, icabet edemedim,
Bir daha ki sefere, inşallah gelirim dedim.

Ben bir Ali bilirim, yoktur ondan evveli,
Dayımın torunudur, bizim ikinci ufak Ali,
Seyitli köprüsünde oturuyor, abisi Türabi,
Hepinize yardım etsin, Ziyareti Tıravı.

Allo, çocukluğundan beri acayip ve örnekti,
İşi gücü köyde dolanıp, söylence üretmekti,
Hareketleri çok doğal, kendisi sempatikti,
Buna paralel olarak, görüntüsü sallapatikti.

Son gördüğümde, gayet olgun ve oturaklıydı,
Bir bilen gibi, kendisinden çok emin biriydi,
Kendisini tanıyamadım, ismi gelmedi aklıma,
Bu kadar değişmesine şaştım bir bakıma.

Yeğenim ahmet kapalı idi, gördüm açılmış,
Dişlerini çektirip, yerine protez geçirmiş,
Bu görüntüsü ile benzemişti Ali Ekber'e,
Fazla muhabet edemedik, üzgünüm ne çare,

Hanesine mihman olup, dinlendik bir gece,
Lafladık eskilerden, yenilerden ve nice,
Evinin görüneni idare eder, bilmem sırrını,
Noksanları ele verir, bekleyelim yarını.

İYeğenim Gürsel, diğerlerinden değil farklı,
Cana yakın,hatır şinas ve hasrete firaklı,
Hanesinde toplandı, tüm sevdiklerim, canlarım,
İnanın esprilerine gülerken, ağrıdı yanlarım,

Müthiş etkilendim,gıda oldu bana, beslendim,
Elim kolum tutmaz oldu, arkama yaslandım,
Dedim çok yaşayın çocuklar, kötü gün görmeyin,
Bu muhabetinizi çok görenlere, meydan vermeyin.

Birliğinizi, dirliğinizi değişmeyin dedi-koduya,
Özünüzü esir ettirmeyin, düşmana, yada-aduya,
İşinizi de havale etmeyin, mahkemeye-kadıya,
Birliğinize güvenin, bel bağlamayın beye-paşaya.

Sevgili yeğenlerim, benim canlarım,
Muhabetiniz daim, birliğiniz kaim ola,
Hakk Muhammed Ali Dest-tutanınız ola,
Tuttuğunuz asan, Haneleriniz nurla dola.

(İzmir 12 Temmuz 2001)

Gazi Küçükgiller

Kerbela'yı Analım

Muhammet ve Ehli Beyt'ine ver Salavatı şerifi,
Şehidi Kerbela, Pir İmam Hüseyin'dedir tarifi,
Yetmiş iki Masumu şehid etti, O Muaviye kafiri,
O Lanettullahlar, ayırt etmedi taş ile safiri,

Fırat suyuna hasret Masumları, sıcak kavurdu,
O gün Kerbela'da şehidler için devran durdu,
İşte o gün kainat, ahiretin matem sarayı oldu,
Cebrail vasıtasıyla, Cenabı Hak böyle buyurdu.

Şah İmam Hüseyin, Ehli Beyt'in temel direğidir,
Onun yasına, göz yaşı dökmek itikat gereğidir,
Ehli Beyt'in yolunu sürdürmek, Alevi geleneğidir.
Muaviye ve Yezide lanet okumak, Hakk'ın emridir.

Eğer ümmet olduysanız, Muhammed Mustafa'ya,
Muhip oldunuz demektir, İmam Ali'yül Murteza'ya
İki Nur'u bir görmeyenileri, Hakk uğratır kazaya,
Bu hesabı iyi yapamayan, müstahak olur cezaya,

'Beli, İnnahu Minhi ve Ene Minhü' dedi Hakk Nebii,
'Evet, O bendendir ve Ben de Ondanım' dır. anlamı,
Cebril dahi ekledi; 'Ben de Sizdenim' bi-tabii,
Bu açık ayete inanmayan, getirsin töhbe, istiğfarı,

Hakk'a asılar olanlar, Ahirette yerini kendi seçer.
Herkes kendine uyan libası, elbette kendi biçer,
Her yaradılan fanidir, Akibet gelince birgün göçer,
Gerçek kullara vuslattır, Onlar ecel şerbeti içer,

Gazi der, muteber ibadet gizlidir, şekli olmaz,
Muhammed'i sevip, Ali'ye buğz eden, mümin olmaz
İnşallah onların sahih defteri, sevapla dolmaz
Dünya fanidir ama, gerçek Erenler, Veli'ler ölmez.

Gazi Küçükgiller

Kimileri

Kimi İnsanda kusur vardır,
Kimi hırslı'ya dünya dardır,
Kimi İnsana talih yaverdir,
Kimine de nefsi canavardır.

Kimi para, İnsana güç katar,
Kimi malından sadaka sağlar,
Kimi tamahkar, bundan kaçır,
Kimi hırs ömre hitam çeker.

Kimisi için saltanat baki,
Kimisi yapar emrivaki,
Kimisi inkar eder hakk'ı
Kimisi farkında değil belki.

Kimi fark etmez, hatasını,
Kimi inkar eder, öz atasını,
Kimi bundan, bulur belasını,
Kimi mutidir, alır kadasını.

Kimi insan çokca sakar,
Kimi şaşkın, dinini yıkar,
Kimi herşeyden nem kapar,
kimi de şımarır yoldan sapar.

Kimi şiir yazar, kimi nesir,
Kimi avamdır, kimi vezir,
Kimi vekildir, kimi Nazır,
Kimi de mezarını kendi kazır.

Kimisi eline almaz kalemi,
Kimisi kuldan esirger selamı,
Kimisi söyler haklı kelamı,
Kimisi de der, özledim sılamı.

Kimine tamah çok elzem,
Kimisi Hakk'a asidir, bazen,
Kimisi olur, nizamı bozan,
Kimi de Hakk söyler, olur ozan.

Kiminin herkes eşi, yandaşı,
Kiminin düşmanıdır, öz kardeşi,
Kiminin içinde yanar aşk ateşi,
Kimi de gündüz görmez güneşi,

Kiminin çoktur, davarı-malı,
Kiminin evinde yoktur halı,
Kiminin yoktur tutunacak dalı,
Kiminin de yerde kalı sal'ı.

Kimi ulu dağdan aşırır yolunu,
Kimi düz ovada şaşırır yolunu,

Kimi haraç vermez, yer odunu,
Kimi de harcar, varını-yoğunu,

Kimi cimridir, yağ çıkarır, sinekten,
Kimi süt alamaz, saęmal inekten,
Kimi aęadır, hiç inmez binekten,
Kimide yalaktır, bağladır göbekten.

Kimisi mmi'dir, kimisi alim,
Kimisi adildir, kimisi zalim,
Kimisi habistir, kimisi salim,
Allaha malum olsun benim halim.

Gazi Küçükgiller

Kör Şeytan

Biraz düşünüp, hatırlayalım olanları,
Allah bir Nur yarattı, kendi haliyle,
Yeşil Kandile koydu, kudret eliyle,
Nice bin yıllar eylendi, bu Nur ile.

Yaratılan bu Nur'un ismi, Nur'i Vahittir,
Bu Nur ikiye bölündü, ilki Nur'i Nebi'dir,
İkinci Nur'un ismi ise, Nur'i Fütüvettir,
Açıkcası bu Nur, Muhammed ile Ali'ye aittir.

Yaradan emretti, Uç dedi, Cebrail'e,
Cebrail kanat vurdu, Üçyüz bin yıl güç ile,
Gördü ki, kainat daha yaratılmamıştı henüz,
Her şey hak ile yeksan ve dahi ter temiz.

Bu hal üzere devran döndü epey bir zaman,
Hakk sıkıldı yalnızlıktan, hem de çok yaman,
Bu yüzden, Nurullahtan Adem'i yarattı heman.
Zira Allah bilinmeyi dilemişti, oldu o dem.

Temelsiz, mesnetsiz yarattı tüm bu kainatı,
Herşey hareket halinde, hiç görünmez takatı,
Atomlardan, nötronlardan oluşturdu yakıtı,
Yeni yeni çözülmeye başlanıyor, Sır'ı hilkatı.

Bezm-i alemin sırrına eremez hiç bir kimse,
Ancak sır-ı varidatın hikmetidir, kişi bilse,
Her nesne Hakk'ın emrine tabidir, toprağı taşı,
Varoluş nedeni bilinmez, tahmin edilemez yaşı.

İki cihanı halketti, koydu ulu bir nizam,
Doğa kanunu dediğimiz olaylara verdi düzen,
Nereye baksan bir hikmet, her şeyde intizam,
Bu yasalara müdahale, felaket getirir bazen.

Allah'ın secde edin Adem'e, emrine karşı,
Şeytan itaat etmeyerek, başlattı savaşı,
Lanetullah olup, oldu kötülüklerin başı,
O günden bu yana, çoğalır onunda yandaşı.

Ademin iki oğlu arasında hiç bir sorun yoktu,
Ama lanetullah Şeytan'ın marifetleri de çoktu,
İlk iş olarak Habil ile Kabil'in arasını açtı,
Böylece insanların arasına nifak tohumu saçtı.

Şeytan'ın saçtığı nifaktan, Hayır ve Şer doğdu,
Rab'i ay ve güneşi yaratıp, kainatı Nur'a boğdu,
Adem cenette Hakk'ı anıp, şükürle yaşıyordu,
Şeytan kötülük yaparak, Yaradanla yarıştıyordu.

Şeytan, Yakup'un Yusuf'u sevmesini bile kıskandı,
Kardeşlerini, Yusuf'u kuyuya atması için kandırdı,

Kerem kıldı, Yusuf'u bir bezirgan Mısır'a ulaştırdı,
Yradım dileyen kardeşleri ile sarayda buluşturdu.

İbrahim Peygamber, bi-zürriyetti, isterdi evlat,
Gani şart koştu, veririm lakin adaktır bu velet,
Şeytan, İsmail'in kalbine sokmak istedi fesat,
İsmail bir fiske ile gözünü kör etti, hemen o saat.

O günden bu yana, daimi adı oldu Kör Şeytan,
Gazi, Hakk'tan ayrılma ve kimseye etme bühtan,
Ne dileğin varsa, dile sadece Cenab-i Hakk'tan,
Hakk gâlip çıkacaktır, Şeytan ile bu savaştan.

(Güzelbahçe - 8 Temmuz 2001)

Gazi Küçükgiller

Köyümüz ve Çocukluğum

Dinleyin, çocukluğumla ilgili bu sözleri,
Köyümüzü anlatayım, bilgilendireyim sizleri,
Bu anlatacaklarım belki değildir Hakk'a reva,
İnşallah faydası olur, hasretinize olur deva.

Yıl Bindokuzyüz otuzdokuz, Yirmi beş Mart,
Seyit Hasan ile Ana Melekk'ten doğdum.kayıt şart.
Ali kari denen bir Muhtar varmış, gayet sert,
Gözünü sevdiğim, Peri'ye haber vermiş o saat.

Yedi öz, iki üvey, tamam dokuz kardeşlik,
Üçü kız, altı erkek bir haneyi paylaştık,
Yörede fakirlik vardı, geçimle boğuştuk,
Ailenin geçimi için çok yoğun çalıştık.

Vay göresim geldi peçenek seni,der bir türkümüz,
Masuni'nin diline sağlık, bu mu olacaktı sonumuz?
Gidip hasret gidermeliyiz, bu olmalı ülkümüz,
İnanın çok özledim, ziyan oldu tüm mülkümüz.

Ya Ben nasıl anlatayım, Seyitlim seni,
Son gördüğümde, hüsrana uğrattın Beni,
Bulunur mu acep Benim gibi kahredeni?
Dağına, taşına hasret bıraktın Beni.

Köyümüz; Seyidan, Seyitli değişti oldu Elmalık,
Elma ile hiç ilgisi yoktur, tamamen saçmalık,
Ekseriyetimiz Ehli Beyt'iz, Ünvanımız Seyitlik,
Ehli Beyt yoluna, can- baş feda ederdik.

Çok monotonda oradaki yaşamımız,
Yine de çok mutlu idik, dinçti başımız,
Çoğu kez ayran -Ekmek olsa da aşımız,
Burnumda tütüyor, taze ekmek lavaşımız.

Rençber idik, daima çalışırdı çoğumuz,
Tezek ateşi ile hep tüterdi, ocağımız,
Çarsacak diye bilinir yöremiz, Bucağımız,
Çok şirindi, İnsanımız, Havamız, Suyumuz.

Peri Köprüsünün üstüdür, bizim köyümüz,
Orada yatar, Anam, Babam hem büyüğüm,
Ailem genişti, içlerinde Ben en küçüğüyüm,
O birliğe hasret kaldım, şimdi çok üzgünüm.

Ahım-Şahım değildi, fakir idi köyümüz,
İki çeşmeden akardı, içecek suyumuz,
Hainlik fesatlık yoktu, hoştu huyumuz,
Sonraları oralarda bozulmuş duyuyoruz.

Köyün iki yakasındaki bağlar yok oldu,
Eski töre ve adetlerimiz kalkalı çok oldu,

Ŗimdilerde herŖey bozuldu, b...oldu,
Kimler sebep oldu, oralara ne oldu?

Köyün altından akıyordu Peri Çayı,
Köpürerek taŖardı, gelince Nisan ayı,
Çok insan boğuldu, hatırlanmaz sayı,
Gidenlere rahmet, kalanlar oldu dayı.

İlk zamanlarda faydası görülmezdi çayın,
Sonraları halkı doyurdu, Alabalık ve Yayın,
Ŗimdilerde hatırını sormuyor, hiç bir Sayın,
Bizde sormayacağız onları, bunu unutmayın.

Gazi Küçükgiller

Okul Serüvenlerim

Ana dilimiz Kürtçe idi, zor geliyordu Türkçe,
Bilemediğimiz yerde, Öğretmen çıkışırdı sertçe,
Çabaladık, dil öğrenmek için beş yıl müddetçe,
Takdire şayandı gayretimiz, başardık mertçe.

İlk Okul yıllarım elbette bir daha geçmez elime,
Susamıştık bilgiye, hergün öğrenirdik bir kelime,
Muhtaçtık herşeye, hele deki deftere, kaleme,
Karamsar değildim, yinede of gelmezdi dilime,

Anlamını bilmeden, her yıl verdiler Karne'yi,
Beş yılın sonunda kazandık, Şahadetname'yi,
Köy Enstitüsü sınavında sordular Diploma'yı,
İki yıl üst üste kazanamayınca, verdim molayı.

İmtihanlar çok zordu, hacet yoktur tarife,
Eğitimimiz yetersizdi, gerek var mı Arife,
Bu yüzden, halen kırgınım Eğitime, Maarife,
Kim dinler şikayetimizi, ne diyelim herife.

Orta Okul vilayetler de idi, yolları çok ırak,
Evdekiler söylendiler,oğul! bu yolları bırak,
Azmim sayesinde Aksaray oldu son durak
Dedim, gel bir zaman da Koçaş'ta okuyak.

Hüseyin-Cafer-Ben müracaat ettik Tarım'a,
Mazgirt yollarında, Tanrım şahittir zarıma,
Zarar benim oldu, herkes ortak oldu kârıma,
Bu günlük akşam oldu, hesap kalsın yarına.

Son defa haber sormak için gittiğimde, İlçe'ye,
Haber yoktu henüz, işimiz dönmüştü bilmeceye,
Köye dönerken, hemen baş vurdum bir hileye,
Zararsız bir yalancıktı, günahını çektim sineye,

Dedim haber yok, ancak herkesi istiyorlar,
Eylül'den önce gitmeyi, geri yolluyorlar,
Derhal tedarik görüp, hemen çıkalım yola,
Kulak vermeyelim her kese, sağa veya sola.

Büyüklerimiz himmet etti, biz mutlandık,
Bu işi başaracağımız için çok umutlandık,
Tomruk kamyonuyla, gece Harput'a indik,
Lokantaya gidemezdik, Otelde çöplendik.

Şağ-salim ayrılınca evden, moraller düzeldi,
Üçüncü mevki tren yolculuğumuz çok özeldi,
Hele gördüğümüz yerler, fevkalade güzeldi,
Ancak bindiğimiz tren, Yolçatı'da tökezledi.

Köyden uzaklaştıkça, artıyordu efkarımız,
Kıt, kanaat harcıyorduk, zira azdı paramız,

Yolumuz uğrayınca Adana'ya, Mersine,
Yani yol uzadıkça, moraller döndü tersine,

Ulukışla'da trenden inip, kenarda dinlendik,
Otobüs yolculuğu için yeniden ayaklandık,
Bulduğumuz eski otobusle ulaştık Bor'a,
Eski kamyon garajını bulduk, sora sora,

Kamyonla yolculuk elbette değildi mümkün,
Çaresiz kasasına gizlendik, iki büklüm,
Lakin kamyon bizi ulaştıramadı Aksaray'a,
Çünkü, Ortaköy'de uğradık mini bir kazaya.

Ortaköy'lüler biz kazazedeleri kurtardılar,
Evlerine alp, hepimizi mihman ettiler,
Sabahı Reis bey kerem etti,tekrar bindik,
Selametle, Aksaray'da kamyon dan indik.

Meşakatlı yolculuğumuz sona erdi sonunda,
Çünkü bindiğimiz Resmi araba durdu Okulda,
Hemen o gün yöneticilerin huzuruna alındık,
Bu işi kolayca başardığımızı inanamadık.

Sevincimiz çok kısa sürdü, sonumuz hayrola,
Çünkü tutmadı yaşı, Hüseyin alınmadı okula
Çok üzüldük Nafile, birazda ağlayıp zırladık,
Bir hafta sonra, kendisini köye geri yolladık.

Hüseyinden ayrılmak, çok üzmüştü her ikimizi,
Onunla dönmek için, değitirebilirdik fikrimizi,
Dönmek için para bulamadığımızı seviniorum,
Zamanla alıştığımız o günleri şimdi arıyorum.

Biz Köylü çocuklarını eğitti, üç yıllık okul çağı,
Ayağımız potin, boynumuz gördü boyunbağı,
Şimdi o yıllarımı, tatlı anılar olarak anıyorum,
Daha ele geçmez, mümkünü yok sanıyorum..

Epeyce başarılı idim, üç yılda bitirdim Koçaşı,
Okumanın bu aşamasında da kazandım savaşı
Üçüncü cephe olarak Hava Okulunu seçtim,
Bu yüzden Temmuz ayında Eskişehir'e geçtim,

Mezun olduğum o yaz heves ettim Hava Okuluna,
Harçlık için bir otelde çalıştım, boğaz tokluğuna,
Haber gelince otel katipliğini bıraktım derhal,
Rapor için Diyarbakır'a gitmeliydim, her hal.

Konakladığımız handı, dışarıda yattık,
Sabaha karşı, deve çanları ile uyandık,
Bu yüzden, han'ı bırakıp, otele yerleştik,
Hastane işi için,arkadaşlarla birleştik.

Hastane koridorları pis ve yanıyordu,
İnsan kendisini hamamda sanıyordu,
Bir hafta da gereken raporu aldık,
Sevinçten, bir gece de fazladan kaldık.

Eskişehir'den haber geldi, işim olmuştu,
Köyden ayrılmam için sürem dolmuştu,
Lazım olan iyihal kağıdını vermedi mutar,
Çünkü, aileme ve bana olmuştu muğber.

Kağıdımı mühürlettim, Harput'ta bir muhtara,
Aza mühürleri için ise işim kaldı Settar'a
Neyse onunda, baktık sonunda çaresine,
Salatalıktan mühür yaptık, birer iki tanesine,

Artık değildim, utangaç köylü çocuğu,
Bir kere daha arka da kaldı, Baba ocağı,
Çok neşeli geçti, Eskişehir yolculuğu,
Trenden inince, hemen unuttum yorgunluğu.

Dekoville Hava Okulunu buldum o gün,
Zaten geçmişti yorgunluğum hemen dün,
Başarmam için imtihanı kazanmam yeterdi,
Başkan iyi hal kağıdımı örnek diya gösterdi.

Dedi bakın, iyi hal kağıdı işte tam böyle olur,
Köyünüze yazın, böylesini yollasınlar ne olur,
Zira kimi almıştı Vali kaleminden, kimi tapudan,
Mükafaten, sabah katılmak üzere çıktım kapıdan,

Giydiğim Öğrenci kıyafeti çok yakıştı,
Elbise üzerime tam kalıp gibi yapıştı,
Çok mutlu idim, çünkü kazanmıştım sınavı,
Sabırla beklemek ve çalışmaktı üst yanı.

Gazi Küçükgiller

On İki İmamlar

Cenabı Hakk uludur, Keremmullahtır,
Muhammed serverimiz, Nebiyullahtır,
Ona inen kitap ise, Kelammullahtır,
İman etmek her kula Vecibullahtır.

Durmaz yürür kervanımız,
İmam Ali'dir Servanımız,
İmam Hasan'dır cevherimiz,
İmam Hüseyin'den ayrılmayın.

Biz kimseye kem demeyiz,
Haram lokma hiç yemeyiz,
İkrar bozanı da sevmeyiz,
İmam Bakır'dan ayrılmayın.

Kur'andır bizim kitabımız,
Allah'a olacak hitabımız,
İmam Zeynel Aba'dır ulumuz,
İmam Cafer'den ayrılmayın.

Musa-i Kazim ilim deryası,
Münkirlerle oldu savaşı,
İmam Cafer'dir öz atası,
İmam Taki'den ayrılmayın.

İmam Naki'nin hizmeti çoktur,
O Ehli-Beyt'tir kusuru yoktur,
Onun izini sürmek bize haktır,
İmam Hulki Rıza'dan ayrılmayın.

Rızalık bekleriz, İmam Rıza'dan,
Hakk saklasın cümlemizi kazadan,
Hasan-ül Askeri gelir Murteza'dan,
İmam Muhammed Mehdi'den ayrılmayın.

İmam Ali'dir İmamların başı,
Gazi Hakk yoluna akıtır yaşı,
Ehli Beyt için verdiler savaşı,
İmamların yolundan ayrılmayın.

(İzmir 7 Temmuz 2001)

Gazi Küçükgiller